

José de stier

Op een avond zaten Karelkje en Sjonnie
Op een Spaans terras gezellig met z'n twee
Aan een tafeltje ernaast zat Juan de pony
Samen met een zekere José

Sjonnie werd nieuwsgierig en vroeg verlegen
Meneer José, wat bent u voor een dier
Nog nooit heeft iemand mij zo boos gekregen
brieste het beest: ik meneer, ik ben een STIER

De stier het allerbeste beest van Spanje
De stier, charmant en knap en nooit gemeen
Als je heel goed om je heen kijkt nou dan kan je
wel geloven, dat de Spanjaard roept: de stier is nummer één!

Maar wat doet u dan? vroeg Karelkje koelbloedig
Maar hij had zijn zin nog nauwelijks gezegd
of José keek hem aan en riep vol trots en eigenwaan:
Ik ben beroemd omdat ik vecht!

Elke zaterdag in een overvol arena
Staat in de piste een man met theedoek en een snor
En die gaat dan voor me staan en dan val ik hem dus aan
En alle mensen roepen dan toreador

Daarna pak ik hem soepel op de hoorns
En ik zwiep hem één, twee, drie het stadion uit

En dan ben ik weer klaar, ik doe dit al zo'n twintig jaar
Maar nog even en dan schei ik er mee uit

Want eigenlijk zou ik liever willen spelen
Net als jullie in een park of een plantsoen
Dat ik mijn vriendjes dan hoor zeggen: kom we gaan zakdoekje leggen
Nou, zei Sjonnie, dat kunnen we ook wel doen

Uit zijn rugzak pakte Karelkje een zakdoek
Legde hem op de tafel naast het brood
Maar opeens ging José staan en Juan die keek hem aan
En gilte zachtjes: oh de zakdoek, die is rood

José begon te stampen en te briesen
En Sjonnie zei nog: ach José, 't is maar een spel
Het is niet erg om met een zakdoek te verliezen
En als er eentje slim is dan ben jij het wel

Maar José, hij pakte beiden op zijn horens
En lanceerde ze als een echte katapult
Toen ze landden tussen de struiken en de dorens
Zei Sjonnie somber: nee José heeft geen geduld

Wat onsportief en wat een arrogantie
Nee, naar Spanje gaan we nooit meer op vakantie!